

Мішечки духа — за безпеки пас.
Серед каварні — череп навпіл — муза,
В сорочці із неонового хмизу,
Мізинцем в груди — й розпочався спуск

Колодязний, де триголовий пес
(На мить мармизи затопили мозок)
Хиткі подоби, наче віхті з мазі, —
І плюскіт хвиль, як пташенята писк,

З нагадуванням: “щ? й кому ти?” —
Долоні вгору, наче дві комети, —
Із юнкою за столиком юнак

Проріджує повітря від в'юнів,
Щоб, заки людство — атомний погром,
Від світотворення — блаженства грам.